

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre — 16 kor.
 Negyedévre — 4 "
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre — 20 kor.
 Negyedévre — 6 "
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre — 24 kor.
 Negyedévre — 8 "

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétfő és
 ünnep utáni napok kivételével.

Előfizetés és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség kérésre vizsgálatára
 vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, január 10.

Barabás beköszöntője.

Mikor tegnap szétnéztünk a fogadtatásnál, melyet az új képviselőnek rendezett a város közönsége, akkor láttuk, hogy milyen sok embernek lett képviselője Barabás Béla.

Hiszen alig hiányzott valaki az ünnepi vonulásból, a ki pedig ott volt, az éljenzett, lelkesedett s eszébe sem jutott, hogy valaha, régen...

Aztán a beszédet hallgattuk, a mit a város választott képviselője tartott. Újmódi beszéd volt — magyarul beszélt.

Milyen különös dolog! lemondásról nem szólt a beszéd, de munkát ígért s munkára hívott, kérések, példálózgatások teljesen hiányoztak s való igaz, hogy még arról is esett szó, hogy teljes erejével fogja a város ügyeit szolgálni és előmozdítani.

Hát ezek új dolgok. És most olyan természetesnek látszanak, mint a milyen utópia volt csak rá gondolni is ilyenféle nyílt, városi érdeket pártoló, szolgálatot felajánló képviselői beszédre, valaha régen, a Rózsabokorban.

Nincs már meg a Rózsabokor s eltűnt a bokorral együtt a lemondást hirdető politika is.

Az új ember nem bójtöt hirdet, hanem erőt, bátorságot, győzelmet.

Reánk fér a bátorság. Ugy elszoktunk attól, hogy városunk ügyeivel oda fent is

törődjék valaki, hogy nehéz szinte belé-
 szokni a gondolatba, hogy ezután lesz.

Hiszszük, hogy az ígért után tettek következnek s nemsokára mérleget csinálhatunk arról, a mit új képviselőnkben nyertünk.

Beköszöntője igen tapintatos és megnyerő volt s munkájával hamar elérheti, hogy nem csak pártjának, de az egész városnak igazán — szeretve tisztelt képviselője lesz.

A fogadtatás és beköszöntő, lelkes és lelkesítő lefolyását következőkben adjuk.

* * *

A bevonulás.

Evek óta nem volt olyan mozgalom egy-egy magas vendég érkezésénél, mint tegnap dr. Barabás Béla jövele alkalmából. A szeptemberi impozáns bevonulásban sem vett a lakosság oly nagy számban részt, mint tegnap.

Már 2 órakor csapatosan vonultak ki a vasuti állomáshoz, a hol a rendőrség, igen helyesen, csak keveseket bocsátott be a perronra, s így az állomás előtt pár ezer ember verődött össze. Csak később telt meg a pályaház belső udvara.

A Fő-utcán, különösen az utcakereszte-
 zéseknél, szintén igen sok nép csoportosult, úgy, hogy az összes jelen voltak meghaladták a tízezeret.

A Szent László-téren ez alatt rendezték a kocsisort.

Ha em óra előtt megindult az impozáns menet, óriási kocsisorral. Az első városi kocsi Rimler Károly polgármester-helyettes és Szokolj Tamás ültek. A bakon a város színt viselő lobogót tartottak.

A második kocsi a 48-as párt selyem lobogóját vitték. Utána mintegy 50 kocsiban ül-

tek a polgárok. Egyik-másik kocsit fel volt lo-
 bogozva.

A fogadtatás a vasutnál.

Alig lehetett bejutni az érkező polgárságnak a perronra a rendkívüli sokaságtól, de azért csak hamar kellőleg elrendezkedtek az első vágány mellett. A perron az új állomás egész hosszában zsúfolva volt közönséggel, akiknek soraiban a 48-as polgárok tekintélyes része megjelent. A szabadelvű pártiak közül azonban keveset lehetett látni.

A rendet Gerő Armin főkapitány személyes felügyelete mellett, Lőrinczy Gyula és Réz Bertalan biztosok tartották fenn, mintegy 20 rendőrrel. Óriási éljenzés hangzott fel, mikor a budapesti személyvonat berohogott, amelynek egyik első osztályu kocsijában utazott Barabás.

Rimler Károly polgármester-helyettes fogadta képviselőnket, rövid üdvözlő beszéddel, a melyből közülük a következőket:

Hazafias érzéstől áthatva üdvözli Nagyvárad város közönsége nevében, mint újonnan megválasztott képviselőjét. Első alkalma van a város közönségének, hogy ilyen minőségben üdvözölje s megragadja az alkalmat tiszteletének és szeretetének kifejezésére. Neki jutott a szerencse, hogy ezen érzelmeket tolmácsolja. Őszinte szívvel tesz ennek eleget. Kéri, hogy vegyen részt ezen város polgárainak örömeiben és bánatában s biztosítja, hogy bármire fordul itt léte alatt e város falai között, találhat ugyan ellenkező politikai nézetű polgárokat, — de nem fog találni aki a közjóra irányuló hazafias működését nem méltányolja és el nem ismeri. Isten áldja hazafias működésben tett és teendő lépéseit. Legyen üdvözölve körünkben!

Zugó éljenzés követte a polgármester-helyettes üdvözlő szavait, a melyre dr. Barabás körülbelül a következőket válaszolta:

A „TISZÁNTÚL” TÁRCZAJA.

Egy éjszakán.

Irla: Tutsek Anna.

Az volt csak a meglepetés! Terka földre ejtette az ollót s a két keze úgy maradt, szét-
 tárva, míg az arczán mintegy megkövesült az előbbeni nevetés. Ágnes, szegény, csak hebegett magában érthetetlen szavakat s meg sem tudott mozdulni helyéről. Egyedül Klára birt annyi lélekjelenléttel, hogy hangos sikoltással föl-
 ugorva, minden teketória nélkül magához ölelje az a magas, beesett arczu férfit, a ki kopogtatás nélkül benyitott és tétovázva állott meg az ajtóban.

— Te... te... Miklós... te vagy?
 ... — rebegte csaknem fuldokolva.

— Én vagyok hát, persze, hogy én vagyok,
 — szólt az idegen. — De hát ne fojtsatok meg!
 No, no, jól van jól... ne rángassatok ugy!...

Csakugyan ott csüngött már mind a három nő a nyakán nevetve és sirva. Egyszerre beszéltek, kérdeztek és feleltek mind a hárman s Ágnes elérékenyülésében többször hangosan fujta ki az orrát.

— Igazán te vagy Miklós, — igazán te vagy?
 ... Milyen meglepetés! Nem hiszem, Miklós!
 ... ismételi Terka talán huszadzszor és újra meg újra megcsókolja a fiatal embert.

— De kérlek, Terka, kérlek... Mit gondolkodnak majd a kisasszonyok? — szól Miklós

kissé fanyarul, az asztal körül ülő varró-
 leányokra pillantva, a kik kíváncsisan és egy-
 más közt sugdosdva szemlélik a máskor oly
 csöndes varróiskolában lefolyó jelenetet.

— Igaz is! — szól Klára felocsudva. —
 Ma hamarabb haza mehetnek, leányok. Ma ugy
 sem tudnánk többet dolgozni. Mert ez Miklós,
 látják, az édes öcsénk, a kiről annyit beszél-
 tünk mindig. A mi büszkeségünk... a mi
 gyönyörűségünk...

Klára már erős természete daczára, gya-
 nus módon törölgeti szemét, míg Ágnes és
 Terka minden leplezgetés nélkül, hangosan sir-
 dogálnak.

— A mi büszkeségünk... a mi gyönyörű-
 ségünk...

A leányok, egymást döfölgötte a könyökeik-
 kel, hazafelé készülődnek...

A három öreg nő gyönyörködve nézegeti a
 fiatal embert, kinek öltözéke, — talán az uttól
 — ugyancsak rendetlen és hanyag.

Alig hogy becsukódik az ajtó a leányok
 mögött, újra a nyakába borulnak mind a
 hárman.

— És most beszélj el lelkem, miként
 jöttél?

— Miként? Hát vasuton, természetesen. A
 vasuttlól meg idáig gyalog.

— És a hivatalod? Hogy hagyhattad ott?
 Miklós a zavartan köhög.

— Ej, édes Istenem, — hát szabadságot
 kértem. Mert lássátok — hat éve, hogy elmen-
 tem hazulról — és látni akartalak már...

Klára ragyogó arccal tekint Ágnesre,
 Ágnes meg int Terkának. Lássátok, a-mi édes
 fiunk, minket akart látni — miattunk jött...
 a drága... a kedves...

Csordultig tele van mindhármók szíve boldogsággal és büszkeséggel. Klára közelebb huzza székét hozzá, Terka gyöngéden fogja meg kezét, Ágnes meg odabiceg háta mögé és dédelgetve ránczítja a sűrű, fekete haját.

— Mennyit fésültem én ezt a göndör haját.
 Emlékszel még rá?...

— Hát én... mindig én öltöztettelek!
 Azt senkinek sem engedtem!

— És a lezckédet mindig én kérdeztem.
 Emlékszel rá? Hej, mennyit nyűgösködtél lelkem,
 de mennyit! Milyen parányi voltál, milyen csöpp...

Miklós összeharapja ajkát s fejével némán
 integet. Emlékszem, emlékszem...

A kis szoba cseng a hangos nevetéstől és
 beszédétől. Az asztal már el van szedve, de még
 ott ülnek körülötte s a lámpa barátságos fényt
 vet rájuk. A nyitott ablakon csillagos tavaszi
 este néz be s a csöndes szellővel betolul a friss
 fű és fakadó rügyek illata.

Miklósnak zajos kedve kerekedett. Vig
 adomákat beszél el a budapesti életről és ideges
 nevetéssel kíséri a saját szavait.

Néha vizsgálódva néz körül a szobában s
 mikor Klára valamiért kinyit egy szekrényt,
 nyomban megakad szeme az ott gondosan elhe-

Mélyen áthatva a jóleső érzéstől, nem talál gondolatot és szavakat, miként nyilvánítsa köszönetét a polgármester-helyettesnek és Nagyvárad lelkes polgárainak a szívélyes fogadtatásért. Nem tulajdonítja azt a maga személyének. Eljött e szép városba, mint alkotmányosan megválasztott képviselője. Mint munkás ember, részt akar venni e város polgárainak törekvéseiben, működésükben, a város haladásának előmozdításában. Adják oda bizalmukat, együtt fog dolgozni a haza és a város érdekében. Osztolni fog a város polgárainak örömeiben és bánatában. Nem vesz el semmit az örömből, de részt vesz minden bánatában. Szíve mélyéből köszöni a szívélyes fogadtatást.

Hosszas, szünni nem akaró Eljen Barabás Béla! hangzott fel, s közben Rimler Károlyt is megéljenezték.

A hosszú kocsisor a közönség ezreinek sorfala között robogott be a Sashoz, ahol már pár ezer ember várta.

Egy óránál tovább tartott, míg a közönség sétálva bevonult a vasútállomástól.

A vasútnál Diósy Ferencz, a Sasnál Stern Hermann ügyletek fel a rendőrség mellett a rendre.

Beszéd a Sasban.

Az öreg Fekete Sas-szálloda, a régi Tiszalakovák színhelye soha sem látott még akkora néptömeget együtt, mint a minő tegnap összegyűlt a nagyteremben. A szó szoros értelmében ember ember hátán szorongott s a meg lehetőszen szegényesen világított teremben úgy tűntek fel, mint valami nyüzsgő, sötét tömeg, a mely fölött mint valami virágkoszorú, látszott a karzatot megtöltő gyönyörű hölgyközönség.

Az ülést Szokoly Tamás elnök nyitotta meg s felkérte dr. Pácz Sándort, dr. Stokker Józsefet, Czeglédy Sándort, Hann Lajost, Weisz Károlyt és Halász Lajost, hívják meg Barabás Bélát a gyűlésbe küldöttségileg.

Viharos éljenzés, szünni nem akaró tapsok fogadták Barabás Bélát, mikor a küldöttséggel együtt a terembe ért. Ekkor Szokoly Tamás elnök a következő rövid beszéddel kérte föl Barabás Bélát a szólásra:

Kedves barátom, szeretett képviselőnk! Nagyvárad város választóközönségének nevében van szerencsém téged üdvözölni és biztositani arról, hogy a múlt évi október hó 3-án lezajlott képviselőválasztás óta Nagyvárad város

közönségének szíve foglalt téged magába, mert a hányszor szerencsénk volt hozzád, láthatod, hogy Nagyvárad a te szívedhez van forrvan. Nagyvárad város közönsége pártkülönbség nélkül a tiéd, te Nagyvárad város közönségének összességét képviseled, az egység te vagy ma. Kérlek tehát az egység nevében, méltóztassál jövőbeni álláspontodat itt, polgártársaid előtt kifejtetni. Felkérlek, méltóztassál Nagyvárad közönsége előtt megnyilatkozni. (Eljenzés.)

Barabás beszédje.

Tomboló lelkesedés üdvözölte dr. Barabás Bélát, még mielőtt beszédjét megkezdette volna, úgy, hogy alig tudott szóhoz jutni. Beszédje következőleg hangzott:

Tisztelt elnök ur, szeretett kedves választók és nem választók!

Eljöttem ide Nagyváradra, eljöttem azért, hogy bemutassam magamat, mint Nagyvárad törvényesen megválasztott képviselője. (Eljenzés.) Nem akarom magamaak az ünnepeket lefoglalni, mert hiszen az kellemes szórakoztató, de eljöttem, hogy megismerve egymást, kezét kézbe, kart karba, vállt vállhoz együttesen működünk nemzetünk és ezen dicső szép város javára. (Zajos éljenzés.)

Nem a merev pártember jött el ide. Mindig szerettem elkerülni a különbségeket, a melyek az embert az embertől elválasztják. Eljöttem s mint egy egyszerű igénytelen közönséges ember, csak azzal a különbséggel, hogy a város polgársága az én kezembe tette le azt a szép hatalmat, mely a nemzet törvényhozó termében megnyilatkozik. Meg akarom tudni, mi a ti szívetek vágya. Kicsi ezzel szemben az én erőm, de nagy az akaratom és nagy dolgokban az akarat is elegendő.

Nagy politikai küzdelem eredménye az engem ért szerencse. Nem akarok elbizakodott lenni, de engedjék meg, hogy ne azok felé forduljak, a kiknek ezt a fényes győzelmet köszönhetem, hanem az ellenfél felé nyújtsam munkás kezemet és a kézzsoritás meleg nyomása, a mint a szívből származik a meleg vér, úgy az ellenfél kezétől menjen az ő szívéhez az erő és csak egyet érezzünk: magyarok vagyunk mindnyájan ebben a hazában!

Van ellenségünk ugyis elég, kint is, bent is. Es ezt az ellenséget csak úgy törhetjük meg, ha érezzük első sorban az egymás iránti köteleltséget és a szeretet hatalmas fegyverével a haza oltára elé borulunk le és kérjük a magyarok Istenét: segíts meg bennünket munkálkodásunkban! (Viharos éljenzés.)

Tisztelt polgártársaim! Ha így megértjük egymást, ha az ellentéteket lehamozzuk, akkor a mi munkánknak eredménye kell, hogy legyen. Nem palotáknak vagyok én lakója, a polgárok közt érzem én jól magamat. Legyünk továbbra is együtt harczban és békében, hogy a czél dicsőségében együttesen csztózzunk. (Eljenzés.)

Politikai beszédet most sem tartok. De van egy tér, a hol mindannyian találkozunk, az, hogy szegényedünk, anyagi tekintetben alásüljedünk. Mindenki a megélhetés, a kenyér nehéz kérdésével küzd, az élet nehezen súlyosodik mindannyiunkra. Össze kell tehát tartaniok a hazafiaknak, különösen pedig azon gőczpontoknak, a honnan kiindul a gondolkozás, az érzés, a fájdalom keserősége.

Feltételezem, hogy a magyar államnak mai kormánya magyar teljesen, nem rajta mulik, hogy még magyarabb nem lehet. Nem az ő hibája ez, de ezé a népé a hiba, hogy nem dörög oda hatalmas szavával a nagyoknak: Lefelé nézzetek a nép közé, ott van a ti erősségetek, oda irányuljon tevékenységtek is! (Ugy van! Zajos éljenzés.)

Tisztelt polgártársaim! Hálás köszönettel hajlok meg önök előtt azért a nagy szeretetért, a melyben részesültem. Nem tudom azonban, belementem volna-e ebbe a harczba, ha biztosan tudom a sikert. Mert én azelőtt olyan magyar kerületben voltam, melynek tiszta magyar lakossága páratlan szeretettel vett engem körül. Most azonban emeli lelkemet a becsvágy, hogy ne a kényelem szempontjából nézzem a képviselőiséget, hanem a köteleltség teljesítéséhez munkáját lássam benne. (Zajos éljenzés.)

Egyet kérek azoktól, a kik e város sorát vezetik. (Halljuk!) Forduljanak ügyeikben hozzám bizalommal, hadd legyen egygyel több azoknak száma, a kik e város érdekében dol-

lyezett két ezüst gyertyatartón. Rögton fölkel, kezébe veszi s műértőleg vizsgálja meg.

— Nem sok, nem sok, — mormogja magában, — legföljebb ha tíz forintot adnak érte. — Hogyan került ez hozzátok? — kérdi aztán hangosan.

— Még édes anyánkról maradt, — felel Terka, — mindig megőriztük, sajnáltuk eladni.

— És egyéb eféle nincs?

— De van, — felel Klára — még maradt egy pár szép darab.

Készséggel hozza elő egész kincsetek: hat ezüst kanál, egy czukortartó, s egy kis ezüst pohár, melyet még hajdan Terka kapott a keresztanyjától.

— Ez mind a tied lesz, ha megházasodol. Azért tartogatjuk! Hej, pedig de sokszor szükség lett volna rá! . . .

Miklós fölvilágos szemmel, mohón huzza magához a szegényes kis kincseket.

Valami mondani akar, de csak elhagyja. — Majd holnap, — mormogja s visszahuzza kezét.

Aztán erőltetve ásít egyet és nyújtózkodik. — Álmos vagyok nagyon és fáradt. Szeretnék lefeküdni.

Klára homlokára üt és haragosan kiált föl: — Hogy is lehetünk ilyen gondatlanok! Miklós hosszú utról jött, ki van merülve s mi még farsasztjuk őt, kérdésekkel faggatjuk, mintha nem lenne holnap is nap! Jer, fektessünk le drágám, — tudod, úgy mint régen!

Gondoskodó, aggódó, anyai szeretettel veszik körül, oly édesen, oly gyöngéden, hogy

Miklósnak egy percze ismét úgy tetszik, mintha elsötétülne a szoba s az a sötétség mind az ő lelkére nehezednék . . .

*

Az oldalszobából, hol Miklósnak ágyat vetettek, a három öreg testvér nagyon komoly és gondolkodó arcczal jött ki. Mindegyik hozott valamit a kezében. Ismét leültek az asztal köré és sokáig némán vizsgálták az ölkben tartott holmit.

— Nézzétek, — töri meg végre Terka a csendet, — nézzétek; ezt még észre sem vettük!

Szomorú arcczal terit ki az asztalra egy kopott, szürke kabátot, ugyanazt, a mely Miklós volt. Bélése elrongyosodva csüngött ki, a gombok le voltak szakadozva s a könyökén egy nagy repedés.

— És az utatáskájában sincs egyéb, mint egy szivarszipka, két zsebkendő és egy játék kártya, — tördelé Terka.

— Látjátok, — szól Klára szemrehányó hangon, — ugy-e mindig mondtam, hogy ne költsünk annyit magunkra. Nekünk egy kis nélkülözéssel több meg nem ártott volna! De persze, nekünk urasan kellett élni, még cselédet is tartani, s a szegény fiu azalatt rongyosan Pest n jár, talán éhezik is! . . . Derék testvérek vagyunk mi, mondhatom!

A szeretettől elvakitva, a három testvér könnyein keresztül — mint egy sűrű fátyolon át — nem látott egyebet, mint a mit a szeretet hatalma láttatott velök.

Oh, ha a valót látták volna . . .

Látták volna a könnyelmű fiatal embert, a mint kicsapongó, vig czimborái társaságában halad lefelé egy lejtős úton . . . a nappalokat és hosszú éjszakákat korcsmákban és kártyaszal mellett dorbézolva át, míg a bűn, nyomor és az eltévesztett élet ezer kísértése lassan közeledik felé . . .

És látták volna, a mint pajtásaival újabb segítőforrásokon gondolkodva, egyszerre észbe jutnak a jó öreg nénék otthon, s kurjongató éljenzések és szerencsekívánatok között utnak indul, hogy fenéki kimerítse a gazdagnak ígérkező forrást . . .

A szeretet sűrű fátyola gondosan eltakar mindent.

Ok csak azt a göndörfürtű, fekete szemű, élénk kis fiut ismerték, a kit mint parányi, tehetetlen jószágot bizott rájuk haldokló anyjuk s a kit délczég, derék ifjúvá fölnevelve, ezer áldással és könyhullatással bocsátottak utna, hogy kívánsága szerint idegenbe menjen . . .

Mindene lett ez a gyermek a három leánynak, mikor apjuk anyjuk olyan hirtelen meghalt s ők egészen magukra maradtak. Még akkor fiatalok voltak. Miklós még alig volt három éves. — Dolgozni fogunk, — mondták a leányok egymásnak — és fölneveljük a gyermekét!

Terka a család szépsége volt. Testvérei bámulták sűrű, hollófekeete haját s patyolatfehér bőrét. Kissé kaczer is volt s szerette a szalagot meg a csipkét. Persze most már sok

goznak. Az én törekvéseim, a melyeket egyik törvényhatóságban kifejték, nem állanak ellentétben azokkal, a melyek Nagyvárád város törvényhatóságát mozgósítják. Haladni törekvünk mindnyájan. A súlyos áldozatokért, a melyeket a polgárok vállaira rak az állam, meg kell kapnunk az ellenértéket. Ebben akarok én hűséges társatok lenni, ebben akarom kérni támogatástokat, dolgozzunk együtt a város dicsőségeért. (Eljenzés.)

Tartozom még kijelenteni azt, hogy nemcsak a kormánytól fogom támogatni a város érdekeit, *de kiviszem a közérdeket a plénum elé.* (Viharos helyesítés és eljenzés). Hadd lássa az ország, hogy ennek a polgárságnak mi fáj és melyek azok a kötelességek, a melyeket az államnak is kell teljesítenie a város áldozatkész polgárságával szemben. Kijelentem, hogy akármely fontos érdekről van szó, én sikra szállok érte, megkövetelem, hogy elismerjék ennek a városnak minden igazságos kérelmét, mert a város polgársága nemcsak élni akar, hanem a baha javát is akarja előmozdítani. (Eljenzés.)

Most csak bemutatnom magamat, mint új polgára ennek a városnak; a mai nappal kezdődik a munka. Kivettem részem az ünneptetésből, becsületekre mondom, kivesszem részem a munkából is. (Viharos eljenzés.)

Meghajlok polgártársaim bizalma előtt, hálás köszönetet mondok azért a szíves fogadtatásért, mely a mai napon felém száll. Bármennyire emelte is büszkeségemet, hogy a képviselők vagyok, kicsiny erőm oda fog irányulni, legyen a ti szívetekben is a büszkeségnek egy paránya azért, hogy engem választottatok meg képviselőtöknek! (Élénk eljenzés.)

Edes polgártársaim, tekintetek barátotoknak, testvéreteknek és aztán munkára fel, szegyen rá, aki vesztegel!

Szünni nem akaró taps és eljenzés fogadta dr. *Barabás* Béla beszédjét, mely után még dr. *Adorján* Emil emelkedett szólásra. Ugyea, talpraesett beszédben köszönte meg *Barabás*nak, hogy eljött közénk. Különösen azt az ígéretét köszönte meg, hogy a város érdekeit szíven fogja viselni. Ez nem történt meg eddig, ezért maradtunk szegények, nyomorult-

ak, ezért ha *Barabás* beváltja ígéretét, nem egy arany lap, hanem kötetek fogják nevét hirdetni Nagyvárád történetében. A független polgárok nevében üdvözli Nagyvárád város képviselőjét.

Ezt a beszédet zajosan megéljenzették, aztán megindult az óriási néptömeg lefelé. Hogy micsoda embertömeg volt a *Fekete Sasban*, mutatja az a körülmény, hogy egy negyedóránál tovább tartott, míg a terem lassan kiürült.

Este barátai körében a *Fekete Sas* alsó éttermében vacsorázott *Barabás* Béla.

A látogatások.

Ma reggel kezdi meg *Barabás* Béla több napra terjedő látogatását.

Az első vizitjét a képviselő *Rimler* Károly helyettes-polgármesternél tartja. Ezzel együtt megy látogatóba dr. *Beöthy* Lászlóhoz, mint Nagyvárád város főispánjához.

Látogatásokat tesz *Barabás* Béla: *Schlauch* Lőrincz bibornok-püspöknél és *Pável* Mihály gör. kath. püspöknél, az összes hitfelekezetek lelkészeinél, a hatóságok fejeinél, *Mezey* Mihály választási elnöknél, a szabadelvű párt elnökénél, nemkülönbén nagyváradi barátainál és jó ismerőseinél.

Meglátogatja *Barabás* Béla ma délután fél 5 órakor az ipartestületet és iparos kört.

Ide vonatkozólag a következő meghívó közlésére kértünk:

Felhívás az iparos polgárokhoz!

Nagyvárád város országgyűlési képviselője, nagyságos *Barabás* Béla ur ma, vasárnap délután 4 órakor óhajtja az Iparos kört becses látogatásával kitüntetni.

Felkérjük az ipartestület előjáróságának, valamint az iparos körnek tisztelt tagjait és az ipartestület kötelekéhez tartozó iparos polgárokat, hogy szeretett képviselőknök fogadtatására, az iparos kör helyiségében megjelenni sziveskedjenek.

Hazafias üdvözléssel maradtunk Nagyvárád, 1902. január 12.

Milibák József,
iparos körrelnök.

Bertsey György,
ipartestületi elnök.

5 órakor a v.-velencei gazdakört látogatja meg.

Fél 6 órakor a réti Népkört látogatja meg.

Ide vonatkozólag a következő meghívó közlésére kértünk:

Nagyságos dr. *Barabás* Béla, városunk szeretett képviselője a f. hó 12-én d. u. fél 5 órakor együletünket látogatásával tüntetendi ki.

Felhívjuk ez okból a »Rét« összes polgárságát, hogy a jelzett időben a körhelyiségében minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Hazafias tisztelettel

A Réti Népkör választmányja.

6 órakor a Kereskedők Társulatát látogatja meg.

Hétfőn, kedden megfogja tenni a Bihari nemzeti kaszinóban, a Kereskedelmi Csarnokban, a Polgári körben és a Kath. körben látogatását.

A bankett.

Ma este 8 órakor *Barabás* Béla tiszteletére társas-vacsora lesz, a melyre Nagyvárád minden polgára hivatalos!

A banketten lesz étkezés előre lefoglalt terítékekkel és lesz étlap szerint.

A naszódi mandátum.

A Kuria tegnap délben hirdette ki a naszódi kerületben megválasztott kormánypárti képviselő, dr. *Beck* Marczel mandátuma ellen beadott petíció felett hozott határozatát. A bíróság elutasította a petíciót s így *Beck* igazolt képviselő lett.

TÁJÉKOZTATÓ.

Jan. 22. Választmányi ülés Kath. Körben.

Jan. 26. Szigligeti-társaság felolvasó ülése a kir. kath. jogakademián.

Jan. 26. Kath. Kör. közgyűlése.

a fehér szál fekete hajában s szeme, szája szöglete tele apró, sűrű redővel. Mikor még fiatal volt, sok kérője akadt, de ő válogatott. Egyszer végre talált valakit, a kit nagyon megszeretett. Már a mátkaság is megvolt. De a vőlegény aztán megmondta a dolgot, keresett egy gazdagabb leányt s valami siralmas menteséget hazudva, visszaküldte a jeggyűrűt. Soha máshoz *Terka* nem akart menni. Valami néma egyetértés következtében soha annak a férfinak a nevét többet ki nem mondták egymás között. Lassanként megöregedett, de a fiókja mélyén elrejtve őzi a visszaküldött jeggyűrűt.

A *Klára* esete egészen más volt. Mulatságosabb. Még most is nevet rajta, ha elbeszéli néha. Dolgos, életrevaló leány volt mindig, nagyon tevékeny és serény. A ház körül minden dolgot ő végzett és szerette a tisztaságot. Szombaton délután mindig maga sikálta föl a két kis szobát. Egyszer a vőlegénye, — egy derék hivatalnok — éppen akkor lépett be sáros csizmával, mikor a sikálást elvégezte s a szoba szép tiszta volt. *Klára* mód nélkül felbőszült.

— Hát én ilyen emberhez menjek? — kiáltott haraggal, — a ki meg sem törli a sáros csizmáját, ha a szobába belép?! Most kezdhetem újra a takarítást! Menjen innen és a szemem elé ne kerüljön többet!

A vőlegénye is megnehezelt, hogy ilyen csekélység miatt patáliát csinál, ő is meg haragudott, szóval nem tudtak kibékülni. A hivatalnok ur aztán csupa daczból hamarjában elvett egy másik leányt — és így történt, hogy ők hárman szépen megöregedtek együtt.

Miklós lett a szemök fényé, minden boldogságuk, minden reménységök . . .

Éjfélt már rég elmúlt s a három nő még mindig ott ült az asztal mellett és varr. Gyorsan öltözgetnek, küzdve az álmoság ellen. Reggelre össze kell foitozni a *Miklós* ruháját.

Terka éppen most tette az utolsó öltést a kabátján. Aztán titokzatos arccal fölkel s egy fiokból kis tárczát vesz elő.

— Milyen meglepetése lesz reggel a gyerekeknek, — szól mosolyogva — hét forint van benn! Én gyűjtök majd mást magamnak. Most úgy sincs szükségem új kalapra!

Beteszi a tárczát a kabát belső zsebébe s többször megtapogatja: vajjon nem esik-e onnan ki?

— Most vigyük be a ruhákat, — szól *Klára*.

Gyertyát gyújt s óvatosan mennek a többiek utána, lassan, csendesen, hogy föl ne költsek a »gyereket«.

Pedig a »gyerek« nem is alszik. Nyugtalanul hanykolódik a divánon, a hová ágyat vetettek neki és sehogy sem leli helyét. Mérgelődik szörnyen és elfojtva szitkozódik egyet. A szobában is olyan meleg van, a levegő fülledt, nehéz.

Világot gyújt és körülnéz.

Ugy áll még minden azon a helyen, hol régesrégén állott. És ime, mintha a szögletekből a gyermekemlék egész raja tódulna elő. Az állványon megelevenednek a játékszerek; a

három lábú kis hátsó ló sántikálva üget eléje s vidám gyermekarcok mosolyognak be az ablakon. És mindig és mindenütt az a három jóságosan, szeretettel reá tekintő alak, a kik áldó gondoskodással veszik körül és kísérik minden lépését és küzdenek, dolgoznak, hogy ő ne lásson szűkséget, ne érezze az apátlan, anyátlan gyermek árvaságát . . .

Miklós hirtelen eloltja a gyertyát s a fal felé fordul. Aludni akar minden áron.

És a sötétben csakugyan sorra elhúzódnak az előbbi alakok; a gyermekemlékek eltűnnek, de a mi helyét elfoglalja, az sem hoz álmot a szemére.

Egy vakmerő reményekkel és vidám életkedvvel telt ifjú lát utrakelni, aki gondatlanul élvezi a főváros ezer kínálkozó élvezet. Hivatalnoktársai szép jövőt jósolnak neki.

De aztán . . . igen aztán . . . hogy is volt csak?

Az a sok pénz, mi kezén megfordul, olyan csábítólag kísérti . . . Előbb csak kevés, de aztán mind több és több tűnik el. Gyanuba veszik, de még sem tudnak rájönni soha s a megindított vizsgálatot elegendő bizonyíték hiányában megszüntetik. Azonban a hivatalból elbocsátják. Eleinte sérti, bántja az emberek kicsinylő, megvető tekintete, de aztán megszokja.

Majd vidám napok következnek, mármoros gondtalan napok, melyekből soha, egy percze sem tud feleszmélni s a hol számos, hozzá, teljesen hasonló nők és férfiak mindig csak azon tanakodnak és igyekeznek, hogyan lehetne

A kath. auton. kongresszus.

— Harmadik ülés. —

Budapest, jan. 11.

A harmadik ülés legérdekesebb része **Apponyi** Albert gróf főszólamása volt. Erre az ülésre a hercegprímás újból eljött, hogy elnököljön.

A kongresszus nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta a képviselőház elnökét, aki bevezető beszédében azt fejtegette, hogy akasztzerüleg be tudja bizonyítani, hogy az ő magatartása ugyanaz volt a kath. autonomia ügyében a múltban, midőn a kormány iránt absolute nem viseltetett bizalommal, — mint a mi ma, midőn a kormány iránt a legteljesebb bizalommal viseltetik. Amiből azt a konzekvenciát vonja le, hogy ebbe a kérdésbe politikai momentumokat nem szabad belekeverni. (Helyeslés).

Apponyi a differenciális pontokról.

Attér azután a dolog érdemére. A 27-es bizottság kiküldetvén, a püspöki karral csakhamar megegyezésre jutott. A kormánnyal **hiteles följegyzések** alapján — három — sarkalatos elvi kérdéstről tanácskoznak. A **nagyjavadalma** kérdésében a kormány csak a **hozzászólásba** ment be. Ebbe ő bele is nyugszik. Lényegesebb volt a miniszter eltérése a kongresszusi elaboratum álláspontjától a **vagyonkezelés és tanügy** dolgában. A miniszter a **jogfentartó** nyilatkozatot, hogy t. i. a katolikus alapok az autonomiai kormányzat joga — bele nem ment, hanem föntartotta magának azt a jogot. Megvallja, hogy az első elaboratum kategorikus, rövid jogfentartó nyilatkozatát ő (Apponyi) nem tartja elegendőnek, de a miniszter álláspontját se teheti magáévá. A kongresszus jogfentartó nyilatkozatát bővebben kell kifejtetni, úgy, hogy teljesen a kath. önkormányzat szellemébe be legyen illeszthető.

A miniszter azt proponálja, hogy a kath. alapok költségvetésére nézve a költségvetést ő csinálja meg, leküldi a kongresszushoz, mely hozzászól s újra felküldi a miniszternek, aki döntés alá bocsátja.

A **tanügyre** nézve az elaboratum azt kívánja, hogy a kath. alapokból fenntartott iskolák az autonomia alá adassanak. Ezzel szemben a miniszter azt akarja, hogy maradjanak az iskolák az állam kezében, a kinevezéseket a király eszközli, az autonomiának pedig meg lesz az ellenőrző szerepe, mely arra, hogy a katolikus jelleg fenntartassék, biztosító befolyást nyer.

A bizottság — az ügy érdekében — rálépett arra az alapra, amelyet a miniszter proponált (és a melyet ő (Apponyi) nem helyesel), hogy t. i. nem veszi kezébe az intézetek vezetésének — nem jogát, mert arról sohase mondott le, — hanem a gyakorlatát. Hiszen a jogfentartó nyilatkozat meg van!

Ugron: Onámitás!

Apponyi: Onámitás? A ki a kongresszusnak ezt a működését, ezt a nyilatkozatát és horderjét kicsinyli, az nem tudom, miért vesz részt a kongresszuson. (Zaj. Elénk helyeslés).

Szemnecz Emil: A szervezetbe vegyék bele!

Apponyi: A 27-es bizottság föntartotta a jogát a fegyelmi ügyekben s különösen, hogy a valláserkölcsei vétségek az autonomia fegyelmi körébe tartoznak.

A kongresszus az erősebb állásponttól csak akkor térhet le, ha áldozatok árán is, a gyakorlatilag lehetővé tételük — a jogokról sohase mondván le — egy jó autonomia létesítése.

De neki az az impressziója, hogy az **új elaboratum alapján ezt nem lehet elérni.** (Mozgás). Neki az az impressziója, hogy a **költségvetés** dolgában a kormány nem fog engedni és a **jogakadémiák** vezetését, az igazgatók kinevezését aligha fogja az autonomia megkapni. (Mozgás).

Közbeküldések: Tehát semmit!

Apponyi: Intézkedésre semmit, véleményezésre mindent. Maga elé tüzi a kérdést: így alakuljon meg az autonomia, vagy lemondjon róla.

Kiáltások: Sajnos! Így nem akarjuk!

Igy legyen-e vagy — sehogy?

Apponyi: En megokolom, hogy én így is mért járulok hozzá. (Helyeslés). Hosszu töprengés és mérlegelés után jutottam hozzá, úgy vegyék, mint lelkiismeretem meggyőződését egy nagyon nehéz ügyben. Az ellenzéknek — azt hiszem — jó szolgálatot tettem, mikor mindazt bokrétába kötöttem, ami visszatetsző. Engedjék meg, hogy most egy pillantást vethessek a jövőbe.

Ha a szervezkedés terére lépünk, jogainkból egy jöttát se engedünk. Mienk lesz a **népiskolák** körüli hatáskör.

Ugron: Most is az!

Apponyi: Kérdezze meg a püspököket!

Schlauch: Ugy van biz az!

Ugron: A kormány befolyása uralkodik.

Apponyi: Olyan tervet fogadjunk el, hogy semmiféle kormánynak beleszólni ne lehessen.

Mienk a népiskola és a hitközség. Beleszólásunk van, auktoritásunk van, ott vagyunk mindenütt, ahol ma ki vagyunk zárva. **Intézményes biztosítékokat** — elvi ellenkezésből — kicsinyelni nagy szegénységi bizonyítvány volna.

A többivel a mi jogfentartó nyilatkozatunk örökségkép száll utódainkra. Ez az autonomia egy új **állandó intézmény** lesz, többé meg nem szüntethető ereje a katolikusoknak, (Elénk tetszés) s többé nem leszünk haza küldhetők. (Elénk helyeslés).

Nemcsak az az egy veszély fenyeget, hogy az autonomiát nem tudjuk létesíteni. Van sok más veszély is. (Ugy van!) Ezekkel szemben lemondjunk a védelmi szervezetről? Ne legyen védelmem olyan veszélyekkel szemben, a melyeknek működését külföldön nagyon is látjuk.

Ugron: Ellenáll a katolikusok ereje.

Apponyi: Ez épen olyan, mintha valak a hadseregről lemondana s elégnék tartja az organizálatlan néptömeget.

Nagy nehézségek állanak ez ügynek rögönös kielégítésében, ezt nem szabad elfeledni.

Ez az autonomia nem az egyház talajából, hanem a **hazai közjog** talajából nőtt ki

szert tenni minél több pénzre s azt minél vidámabban elmulatni. Ugy érzi, mintha öntudatlanul ragadná tova egy rohanó folyam árja, midőig tovább, tovább, míg végre egy napon a hullámok össze fognak csapni a feje fölött...

E perczben kinyílik az ajtó s a leányok halkan lépnek be. Klára eltakarja kezével a gyertyát, hogy világa fel ne ébressze az alvót s óvatosan közeledik az ágyhoz. Ráhelyezi a székre a ruhákat, majd fölfeje hajol, pillanatig figyel lélekzésére, azután odahajítja fejét a párnára, úgy mint régen, régen. Miklós behunyt szemmel, mozdulatlanul fekszik, mint aki mélyen alszik.

Most Terka lopózik az ágyhoz, lábujjhegyen s ő is megcsókolja homlokát, gyengéden, halkan vigyázva, hogy föl ne ébredjen. De már ezt nem nézheti tovább Klára. Leteszi a gyertyát kezéből s ő is odalép az ágyhoz.

— Edes jó fiunk, — suttozja — aludj... aludj...

A míg szegényes, egyszerű, öreg leányzó-bájokban lefektűznek, mind a bármán valami olyan titkos szomorúságot éreznek a szívök mélyén. Mintha valami nem volna jól, mintha valami nem volna rendjén.

— Olyan sápadt volt!... suttozja egyszerre Klára, mikor már a gyertyát is kioltották rég.

— Csak beteg ne legyen az a gyerek! — sóhajtották egyszerre Agnes és Terka.

Ezalatt bent a másik szobában a gyerek vad haraggal ütogeti a párnáját s tehetetlen dühében önmaga ellen, haját tépi... Kívánja, bár lennének ismét itt nővérei; fel akar ugrani ágyából, beszaladni hozzájuk és sirva, zokogva mondani el nekik olyan dolgokat, a mitől megfagyna a vér ereikben, de a másik perczben azt érzi, hogy ez lehetetlen: megölné őket...

Kimerülten hanyatlik vissza ágyába s aztán fásult nyugalommal gondolja: hogy csak sodorja hát tovább a folyam s hadd csapjanak össze a hullámok a feje fölött. Ha bűnhődni gyáva, megtérni gyenge is, de van ereje elszakítani magát örökre azoktól, a kik, tudja biztosan, hogy mindent megbocsátának neki, de belehalnának...

... Már hajnalodott, mikor Klára egyszerre fölült ágyában. Nagyon nyugtalan álma volt s valami ajtócsattanásra riadt föl.

— Bizonyosan a szolgáló ment vizért, — mormogja magában s ismét megpróbálja az elalvást.

Réggel a varróleányok kíváncsiságtól üzetve, még hamarabb eljöttek, mint máskor. De a külső szobában, hol rendesen varrni szoktak, nem volt senki.

— Bizonyosan bent vannak az ücsösük-nél, — mondogatták egymásközt s kicsit, de csak egy piczikét hallgatóztak. Odabent azonban csend volt.

Ott ült a három testvér a szobában, reggel óta ugyanegy helyen s meg sem mozdultak.

Az ágy üres volt, a szoba is üres és Miklós nem volt sehol. Az asztalon ott hevert a tárcza, a Terka pénzével s egy papiros, pár gyorsan odavetett sorral. Azt adogatták kézről-kézre egymásnak és olvasták el legálább századikszor.

— Nem akartalak a búcsuzással keseríteni. Bocássatok meg... rögtön utaznom kell... Bocássatok meg!

— Es én hajnalban hallottam őt elmenni! — mormogja Klára. — Oh, hogy nem éreztem meg, hogy ő az!

Aztán megint hallgatnak egy darabig. — Csak legalább a pénzt vitte volna el! — tördeli hosszú szünet után Terka, — de sietségében még azt is elfelejtette!... Es még nem is reggelizett!

Majd megszólal Agnes:

— Meglássatok, visszajön nem sokára épp oly váratlanul, mint a hogy jött és megint elment!

A többiek némán integetnek.

— Igen, igen, visszajön nemsokára. Várni fogjuk — és dolgozunk érte. Mert vissza fog jönni.

Miklós pedig olyan gyorsan, mintha üzenést, siet vissza oda, a honnan jött. Azután szilaj kétségbeeséssel, mint a ki önmagát megveti, behunyt szemmel halad a lejtős uton mind lejjebb, lejjebb, míg egy nap elér az örvényhez és a hullámok összecsapódnak a feje fölött.

Y ezért nőni, virágozni, gyümölcsöt fog tudni hozni, nemcsak a hazai katolicizmus, de nemzetünk javára is. De organizálni kell. Ovakodjunk attól a radikális magyarizástól, mely a nekünk pillanatnyi sikereket biztosítani látszó, az államot és az egyházat szétválasztó elvekből meríti érveit. Nekünk az ország nagy alapelvét, a miniszteri felelősséget szem előtt kell tartanunk.

Beszédét így végzi: Látja egyfelől a lehetőséget, hogy a katolikus vallásérvöknek alapot építhet, másrészt azt a sötét képet, hogy semmit se alkotunk s intézmények helyett emberek kezében hagyjuk továbbra is sorsunkat, ezt látván, hosszú töprengés után elhatározta, hogy még ilyen alakban is elfogadja az autonómiát. Aki ellenkező nézetben van, attól ő becsülését, szeretetét soha se vonja meg s hasonló becsülést kíván a maga álláspontjának. (Zajos taps, éljenzés. Sama sa érsek Apponyihoz megy s gratulál.)

Szünet.

Zichy Nándor gr.: Ugy látom, a kongresszus kimerült, üres a terem. Pedig én a tagoknak akarok beszélni. Majd alkalmasabb időben beszélek. (Leül.)

Elnök-hgprimás: Méltóztassék csak. (Halljuk! halljuk! Ugron kimegy a tagokért.)

Zichy Nándor gr.: Ha parancsolják. Csekély erőm ahhoz, hogy Apponyi A. gr. ő méltósága — az az ő Excellenciája, tisztelt barátom — megengedi, hogy megtévedtem, de az utolsó évig az előbbihez voltam hozzácsokva.

Apponyi: Maradjunk a legutolsónál!

Zichy: Tehát Apponyi Albert gr. tisztelt barátom kiindulási pontjából indulok ki én is. A miniszter hiteles feljegyzései szép magyarázatok. De a mostani miniszternél, aki nagy ur, van egy nagyobb ur is: az *utána jövő miniszter*, aki előtt elődjének magyarázata semmis, ha akarja. Nem leszünk abban a helyzetben, hogy a kath. tanügyet katolikus szellemben fejleszthessük.

Részletesen czáfolja azokat az előnyöket, melyeket Apponyi felsorolt. Mindenütt csak a miniszter befolyása dominál.

Apponyi: Ujból szólásra emelkedett s szónoki hővvel pártolja a huszonhetes bizottság javaslatát.

Zichy: Ezen mindenkor megváltoztatható statummal biztos alapon nem állhatunk. Oly katolikusoktól — ugyanond — ki a parlamentben képes megszavazni a polgári házasságot, nem lehet remélni az autonómia fejlesztését. Ha az autonómia ugy sem törvényhozó testület, legalább arra helyezünk súlyt, hogy a tanügyet megkaphassa. Mert mi lesz abban az esetben, ha a kormány korlátlanul fogja itt is intézni az ügyeket? Világ mozgalmak melyek tovább fog zugni a katolicizmus felett.

Kéri, pártolják a javaslatot.

A kongresszust hétfőn folytatják.

Jan. 19. Katolikus Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
 Febr. 2. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
 Febr. 13. Kath. Szabad Liceum bőjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
 Febr. 27. Kath. Szabad Liceum bőjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
 Márcz. 13. Kath. Szabad Liceum bőjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
 Márcz. 16. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
 Apr. 6. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
 Apr. 19. Kath. Szabad Liceum zárünnepélye.

UJDONSAGOK.

Katolikus Szabad Liceum.

Régi tervet valósított meg a Katolikus Kör akkor, mikor elhatározta, hogy Nagyváradon katolikus szellemű Szabad Liceumot alakít.

A tudományok, a művészetek folyton haladnak, folyton fejlődnek s a közönségnek alig van alkalmja erről a haladástól tudomást szerezni. Ugy szólnán behunyják szemmel éljük át az életet, a mint az iskolát elhagyjuk. A tudomány és művészet a legnagyobb haladásokat teszi s a közönség nagy része sokkal inkább el van foglalva, hogysem a haladást a maga egészében minden téren figyelemmel kíséresse. Kell tehát módot találni, hogy a tudomány újabb vívmányairól mindenki értesüljön, szóval hogy a tudományt kivigyük az életbe.

Ebből a czélból rendez a Katolikus Kör szabad liceumi előadásokat.

Hogy miért rendezi a kör katolikus szellemben ezeket az előadásokat? annak is kézen fekszik a magyarázata. Minél inkább fejlődik a tudomány, annál jobban emelkedik föl ismét a valláshoz, a kereszténységhez, úgy hogy igazi tudományosság a kereszténység nélkül nem is képzelhető. A Katolikus kör tehát előadásainak tudományos jellegét semmivel sem óvhatja meg jobban, mint a keresztény szellem tiszta zománczával.

A tudományos jelszó csak a lényegre vonatkozik. Külső alakja valamennyi előadásnak vonzó, könnyed, inkább csevegésszerű lesz, úgy hogy igazi élvezetet adjon minden tekintetben.

Ugyancsak vonzerőt gyakorolni vannak hivatalva az ének-, zene- és szavalati számok, melyek szintén gondos válogatás után kerültek műsorra s így igazi művészi színvonalon fognak állani.

A meghívók expedialása két három nap alatt befejeződik. Ha valaki tévedésből meg nem kapja meghívóját, szíveskedjék szerkesztőségünkhöz fordulni.

A meghívók szövege a következő:

A Nagyvárad Katolikus Kör elhatározta, hogy az 1902 ik év folyamán *Katolikus Szabad Liceum* czim alatt szavalati, ének- és zeneszámokkal egybekötött *előadási sorozatot* rendez, melyre kívül czimzett urat és b. családját tisztelettel meghívja *Az elnökség*.

A Katolikus Szabad Liceum előadásait négy matinéba és három bőjti estélybe sorozta; részletes műsoruk alább következik. Valamennyi a prem. r. főgimnázium disztermében tartatik meg; a matinék mindenkor d. e. 11 órakor, az estélyek este 6 órakor kezdődnek.

Jelen meghívó valamennyi matinéra és estélyre érvényes.

Az előadási sorozatot április hó második felében fényes zárünnepélyvel rekesztjük be, melynek részleteit külön fogjuk a közönség tudomására hozni.

A Katolikus Szabad Liceum előadásainak részletes műsora:

I. Január 19.

Matiné d. e. 11 órakor.

1. »A régi magyar katolikus irodalom.« Előadja: dr. Kovács S. János.
2. »Az ibolya álma.« Tompa Mihály költeménye. Zenéjét szerzette: *Bátky* Endre. Eneklé: *Krüger* Jenő. Zongorán kíséri: *Bátky* Endre.
3. »Időszerűtlenség a művészetben.« Előadja: dr. *Némethy* Gyula.
4. »Duett.« Eneklé: *Tutsek* Ferenczné és *Klusatsek* Margit urhölgyek.

II. Február 2.

Matiné d. e. 11 órakor.

1. »Kritikai séta.« Előadja: dr. *Krüger* Aladár.
2. »Pusztai hangok.« Hubaytól. Hegedűn előadja: *Fényes* Márta urhölgy. Zongorán kíséri: *Beleznay* Antal.
3. »A világ mechanizmusa.« Előadja: *Pálffy* Béla.
4. »Szavaltat.« Tartja: *Sebő* Mihály.

III. Február 13.

Bőjti estély d. u. 6 órakor.

1. »Jézus az olajfák hegyén.« Aibingertől. Eneklé a műkedvelőkből alakult nagy énekkar *Beleznay* Antal vezetése alatt.
2. »Bőjti felolvasás.« Tartja: *Radnay* Farkas püspök.
3. »Stabat Mater.« Szemethytől. Eneklé a műkedvelőkből alakult nagy énekkar.

IV. Február 27.

Bőjti estély d. u. 6 órakor.

1. »Ima.« Jadasshontól. Női quartett. Előadják a műkedvelői énekkar hölgytagjai.
2. »Bőjti felolvasás.« Tartja: dr. *Vucskics* Gyula.
3. »Isten a természetben.« Schubertől. Női quartett. Előadják a műkedvelői énekkar hölgytagjai. I. sopran: *Tutsek* Ferenczné és *Klusatsek* Margit. II. sopran: *Zettner* Irén és özv. *Lengyel* Józsefné. I. alt: *Novoráll* Istvánné és *Padala* Eugénia. II. alt: *Farkas* Etelka, *Kováts* Dénesné, *Klein* Irén és *Patzkó* Aladárné urhölgyek.

V. Márczius 13.

Bőjti estély d. u. 6 órakor.

1. »Tenor-solo.« Eneklé: *Makkay* József.
2. »Bőjti felolvasás.« Tartja: *Grócz* Béla kanonok.
3. »Trio.« Haydn-től. Előadják zongorán: *Tutsek* Ferenczné, hegedűn: *Tutsek* Ferencz, gordonkán: *Szmazsenka* Ernő.

VI. Márczius 16.

Matiné d. e. 11 órakor.

Az egyházi zene fejlődése zenemutatványokkal, a műkedvelők nagy énekkarának közreműködésével előadja dr. *Szemethy* Géza.

VII. Április 6.

Matiné d. e. 11 órakor.

1. »Előadás.« Tartja dr. *Tóth-Szabó* Pál.
2. *Mihályházy* Margit urhölgy zongorajátéka.
3. »Előadás.« Tartja dr. *Wolafka* Nándor püspök.

* **A vízvezeték fejlesztése.** Alig volt még olyan év, melyben nem kellett volna nagyobb összeget kiadni a vízvezeték fejlesztésére. Egyetlen intézményünk, amelyre legszívesebben áldozunk. Pár héttel ezelőtt *Farkas* Kálmán műszaki tanácsos, kir. főmérnök megvizsgálta a vízvezetési telepet. Ennek a következménye az a javaslat, amelyet most küldött le *Farkas* Kálmán a városhoz. Ajánlja, hogy az üzempesség fokozására szükséges a víztelep szivócsövének átalakítása. Az egész munkát 500 koronába kerül.

* **Egy érdekes bécsi ház lebontása.** Nem sokára egy érdekes régi bécsi ház kerül csáskány alá. Ez a Himmelpfort-gasseban levő *Ungarische Krone* szálló épülete, amelyik néhány száz esztendő és 1684-ben *Szelepcsényi* György esztergomi primás tulajdona volt. A szállót gyakran keresték fel a magyarok.

* **A Vezuv háborog.** A félelmes tűzhányó, a Vezuv ismét háborog. Tünyelvek törnek elő s láva ömlik ki a kráterből. A környék lakossága nagyon meg van rémülve. Ez ideig azonban még semmi szerencsétlenség nem történt.

* **Árvák gondozása.** A jó szívu hölgyek buzgósa, a szeretet nem engedi, hogy az árvák a senki gyermekei elpusztuljanak. A **Fehér Kereszt**-egyesület gyermek menhely igazgatósága tegnap délután osztotta ki az intézet Schlauch-téri helyiségében a múlt évi december hóra járó táppénzt, azon hatósági gondozásba vett gyermekek tápszülei között, kik az újárósi részben laknak. A pénzosztás fáradságos munkáját öv. **Des Escherolles** Kruspér Sándorné, a biharmegyei és nagyváradai nőegylet elnöknője és **Nagy Ferencz**né választmányi tag végezték. A kiosztott tápdíj 2300 korona volt. Ez alkalommal tartatott meg a szokásos havi szemle a bemutatott gyermekek felett, s igazán öröm volt nézni az erőteljes, egészséges gyermekeket.

* **A hétről.**

— Ez aztán a nemes verseny? **Falkai** képes levelezőlapot küldött; **Kecskeméthy** egész levelet. A legközelebbi nagy sikkasztó valószínűleg egész regényt fog küldeni.

— A fővárosba újra nemzetközi kasszafurók jöttek. Es még panaszkodnak, hogy nincs nálunk idegen forgalom.

— Nem baj, ha Petőfi koponyája nem is kerül meg, csak a Petőfi szelleme ki ne vesszen a magyarból.

— Az osztrák sógor a kiegyezést azért nem akerja **meghosszabbítani**, mert meg akar bennünket rövidíteni.

* **A deési mandátum.**

Mivel konyak, bor, sör jó bőven tele ki, Mandátumot kapott Deesen jó Teleki! De mert a panasz is nagy zsákkal tele ki, Kuria kiáltja: **Domonkos** te! Le! Ki!

* **Bemutatásnál.**

— Engedd meg, hogy bemutassalak az anyósomnak.

— Oh, ismerem ő nagyságát, ez előtt két évvel én mentettem ki a lángok közül.

— Na te is mindig ilyeneket csinálsz.

(**Kakas Márton**).

* **Megakadályozott betörés.** Tegnap éjjel 12 és 1 óra között **Kovács** János éjjeli rendőrnek szokatlan zaj ütötte meg a fülét. Tevékeny, kötelességtudó rendőr lévén, óvatosan haladt a zaj irányában, de a szemfüles betörők megszimatolták a rendőrnek közeledését, s jobbnak látván a futást, igyekeztek tisztességes távolban maradni. Azonban **Kovács** sem volt rest, s erős hajsza után sikerült. **Gib** Gábor nevű csavargó személyében az egyiket elfogni, a másiknak nyomaveszett. A két jómadár a **Gilányi**-soron lévő **Wallerstein** Fülöp féle fűszerkereskedésbe kísérelt betörést s már a kaput be is feszítették, midőn a váratlan meglepetés érte **Gib**-et és hű társát. A rendőrségre kísért **Gib**-től a **korpus delictii** egy nagy erős furó alakjában elkobozták, **Gibet** pedig bedunklizták.

* **A debreczeni kamara székháza.** A debreczeni kereskedelmi- és iparkamara új székházának felavatási ünnepélyét az idén, még pedig kora tavasszal fogják megtartani. Erre nézve az ipar- és kereskedelmi kamara tanácsa már meghozta a maga határozatát, a felavatási ünnepély idejéül április havát tűzte ki. Megteszik a szükséges intézkedéseket az összes társ kamarák, különösen pedig **Hegedűs** Sándor kereskedelemügyi miniszter s egyúttal a kereskedelemügyi miniszterium több kiváló tagjának meghívására nézve.

* **Körözött postásikkasztó.** Tegnap éjjel táviratilag kereste meg a nagyváradai postai igazgatóság a debreczeni rendőrséget, hogy egy **Kisvárdáról** megszökött sikkasztó postatisztét tartóztasson le, ha netalán Debreczenbe érkezett volna. — **Nyilas** Mihálynak hívják a sikkasztót, aki több ezer forinttal károsította meg a postakincstárt.

* **Gyászrovat.** A halálnak bő aratása van. Egyszerre három gyászjelentést kaptunk, amelyek társadalmunk ösmert alakjainak haláláról szólnak.

Reményffy Rezső nyugalmazott postatanácsos tegnapelőtt halt el. Az elhunyt a nagy időkben mint honvéd részt vett a haza védelmében, most pedig buzgó pénztárnoka a 48-as honvéd egyesületnek. Hosszu évtizedekig szolgált a postatáviradát s mint postatanácsos, néhány évvel ezelőtt lépett nyugalomba. A bánatos özvegy áltai kiadott gyászjelentés a következő:

Özvegy **Reményffy** Rezsőné született **Varga** Ernesztin Antónia fájdalomtelt szívvel tudatja forrón szeretett férje **Reményffy** Rezső nyug. posta és táviró tanácsos és volt 1848/49-iki honvédnak folyó év január hó 10-ik napján délután 6 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után élete 72-ik, boldog házassága 43-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 12-én, vasárnap délután 2 órakor az elhunyt **Széchenyi-téri** (**Platthy-ház**) lakásáról fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig a következő napon, 13-án reggel fél 10 órakor a főt. premontrei rend uri-utcai templomában fog az egék **Urának** bemutatattai. Mely végtisztességtételeire az elhunyt rokonai, barátai és kártársai ezennel meghívotnak. Kelt **Nagyváradon**, 1902. január hó 10-én. Áldás és béke hamvaira!

A másik gyászjelentés egy előkelő fakereskedő: **Tóth** Jenő elhunytáról ad szomorú hírt. Városszerte becsülték s halála veszteség a nagyváradai kereskedelemre. Temetése hétfőn délelőtt lesz. A családi gyászjelentés a következő:

Felsőszopori **Tóth** Jenőné szül. **Grafael** Paula a maga, valamint gyermekei: **Jenő**, **Paula**, ennek férje **Földeáki** **Névay** Sándor s gyermekei: **Zoltán**, **Iván**, **Pál** és **Hanna**, **Sándor**, **Carla** és **Ede** s a többi rokonság nevében is fájdalmas szívvel tudatja forrón szeretett férje, a feledhetetlen jósága atya, nagyatyja és após, felsőszopori **Tóth** Jenőnek folyó hó 10-én életének 63-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halott hűit tetemei folyó hó 13-án, hétfőn délelőtt fél 11 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint **Szilágyi** **Dezső**-utca 397/7. számú saját házána beszenteltetni és a várad olasz-i nagytemetőben örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 14-én délelőtt fél 10 órakor fog a **Premontrei**-rend templomában az egék **Urának** bemutatattai. **Nagyvárad**, 1902. január hó 11-én. Áldás és béke poraira!

Törekvő, derék polgár hunyt el **L. Bányay** Béla halálával. Nagy család gyászolja. A kiadott gyászjelentés a következő:

Öv. **L. Bányay** Béláné szül. **Riemer** **Sarolta** és gyermekei: **Béla** és neje **Szabó** **Róza**, **Béla** és **Géza** gyermekeikkel; **Janka** és **Sztavinszky** **Kázmér**; édes anyja öv. **Bányay** **Farkasné**; testvérei **Bányay** **Gyula** és neje **Makay** **Ilona**; **Bányay** **Farkas** és neje **Isza** **Agnes**, valamint számos rokonok nevében is mély fájdalommal tudatják felejthetetlen jó férjének, édesatyja, após, nagyatyja, testvér és sógorának **L. Bányay** Bélának folyó évi január hó 10-én este fél kilencz órakor, életének 53-ik, boldog házassága 11-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 12-én, délután fél 4 órakor fognak **Kőfaragó**-utca 846. számú saját házából az ev. ref. egyház szertartása szerint a v.-olaszi-i temetőben örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételeire az elhunyt rokonai, barátai és ismerősei tisztelettel meghívotnak. **Nagyvárad**, 1902. január 11. Áldás és béke poraira!

* **Kegyetlen kísérletezés.** A londoni bíróság egy orvosnak az ügyével foglalkozik, aki egy kíváncsi társaság előtt borzalmas kísérle-

teztést vitt végbe egy szegény emberrel. Egy alkalommal arról volt szó, hogyan lehet egészséges, életerős férfit külső erők befolyása nélkül néhány perc alatt a halál torkáig juttatni. Az orvos erre egy foglalkozás nélküli munkást hívott a házához és őt fonttal szerződtette őt egy veszélytelen kísérlethez. A férfit leültette egy székre és egy daru segítségével két méter magas, vastagfalú üvegharangot terített rá. Az illető egy ideig nyugodtan ült ott; de amint fogyott a harang alatt a levegő, mind nyugtalanabb lett. Perczek múlva őrjöngeni kezdett az ember, a szemei kimeredtek üregükből; majd kétségbeesett küzdelmet kezdett az üvegfalon kívül rekédt levegőért. Ökleivel nekiesett a harang oldalának és rettenetes vadsággal igyekezett szétzuzni azt. De küzdelme egyre gyöngébb lett, ereje elfogyott és egyszerre tehetetlenül esett össze. Az orvos erre kiadta a parancsot, hogy a darun huzzák föl a harangot, de a gép fölmondta a szolgálatot és végre is kénytelenek voltak vasrudakkal bezúzni a harangot, hogy a szerencsétlen embert kimentsék a halál torkából. Csak nagynehezen sikerült föléleszteni az illetőt, aki aztán a kegyetlen játék rendezői ellen följelentést tett.

* **Az öngyilkos önbetörő.** A dr. **Tomka** budapesti fülörvos lakásán történt betörésnél tudvalevőleg 180,000 koronát loptak el. Ez ügyben szenzációs fordulat következett be: dr. **Tomka** Samu fülörvos tegnap reggel öngyilkosságot követett el és menten szörnyet halt. A szomorú eset a betörést nem teszi bonyolulttá, a rendőrség már napokkal ezelőtt sejtette, hogy a betörést maga **Tomka** doktor rendezhette, hogy fölvegye a nagy összegű biztosítási díjat. **Bérczy** **Béla** rendőrkapitány az első kihallgatás után tisztában lett azzal, hogy a betörés nem professzionátus betörők munkája s hogy dr. **Tomka** Samu maga rendezte a betörést. A súlyos bűnbe esett orvos is neszét vette annak, hogy a rendőrség őt gyanuba fogja és sajátkezűleg vetett véget életének, idegbajával okolván meg öngyilkosságát nejéhez írott levelében.

* **Az angol király pályadíja.** VII. **Edwárd** angol király, mint Londonból jelentik, pályadíjat tűzött ki a tüdővészések szanatóriumának ügyében irt értekezések számára s a pályázatot kiterjeszti az ó- és újvilág valamennyi orvosa számára. A pályanyertes művek főbb irányelveit s a bölcsőbb orvosi tanácsokat azután felhasználják az újszanatóriumok építésénél. A pályadíjak kiosztása fölött a czérből alakult bizottság dönt. A három, 500, 200 és 100 font sterlingnyi díj kiadásának feltételei a következők:

1. Pályázhatnak valamennyi nemzet orvosai. A beérkezett mű egy orvos, vagy egy orvos és egy műépítész együttes munkája lehet.
2. A szanatórium 50 férfi és 50 nőnemű beteg számára készüljön.
3. A benlakók közül 88 ingyenes s 12 jobbmódu tüdőbeteg.
4. A berendezés mindazonáltal lehetőleg csinos és kényelmes legyen s minden beteg számára külön betegszoba épüljön.
5. A szanatórium magas domboldalon épül s ezért meg kell védeni a szelek járásától s lehetőleg ki kell szolgáltatni a nap éltető sugárainak. Az angol nyelven irt pályaművek, gépirással másolva, mottóval s a pályázó nevével és teljes címével ellátva zárt borítékban 1902. évi április hó 15-ig dr. **P. Horton** Smithnek (15. **Uppei** **Brook Street** **W. London**) vagy dr. **John Broadbent**nek (35 **Seymour** **Sireet** **W. London**) küldendő.
6. A pályadíjakat a bíráló bizottság a legjobbnak ítélt pályaműveknek fogja kiszolgáltatni.

* **Véres halotti tor.** **Szardán** temették el **Kétyen** **Sebeszta** **Boldizsárt**, a község egyik legvagyonosabb polgárát. Az elhaltak két férjénél lévő leánya van s ezek egyikénél élt már pár év óta az öreg **Sebeszta** magányosan. A temetést követő torra az elhalt másik leánya is férjével együtt megjelent s a nagyszámu rokonság is. A jó bor csakhamar feledtette a

bánatot s megeredt a jókedvű beszélgetés, miközben szóba került az elhalt vagyonának a felosztása is. A két testvérleány között megindult a vitatkozás az ágy neműek és egyéb butorok felosztása miatt. A két asszony között mindinkább kiélesedett a vitatkozás s e miatt beleszóltak a férjek s mindegyik a saját felelősségének az álláspontját védte. Ebből azután rákerült a sor a többi örökségre s a bortól hevíttet sógorok csakhamar tettelegességre vitték a dolgot. A rokonok ekkor közbeléptek, de véletlenül a fiatalabb testvér valamit kivett a ládából, Juhász Sándor ekkor arcúl ütötte, mire Buza Antal felkapott az asztalról egy kést s azt a sógora hátába döfte. A másik sógor sem volt rest, az is késsel támadt Buzára s noha a rokonság közbelépett, a vérengzés csak akkor ért véget, a mikor Buza felhasította sógorának a hasát. A gyorsan előhívott orvos ápolás alá vette ugyan, de életbenmaradása alig remélhető. Buzát a csendőrök letartóztatták.

* Elveszett váltó. *Szlávy* Német Cornélia névvel aláírt, kitöltetlen váltó elveszett. *Mendelényi* Béla rendőrfogalmazó felkéri a becsületes megtalálót, hogy sziveskedjék azt kezeihez juttatni.

EGYESÜLETEK.

A Gyermekebarát-egyesület közgyűlése.

A Gyermekebarát-egyesület ma (vasárnap délelőtti 11 órakor tartja a városház tanács-termében évi közgyűlést, melyre az alapító-rendes és pártoló tagjait tisztelettel meghívja az elnökség. A közgyűlés tárgyai: A választmány évi jelentése. A pénztári kimutató. A számvizsgáló-bizottság jelentése. Az évi költségelőrányszat megállapítása. Az alapszabályok módosítása. A tisztikar és választmány megválasztása.

IRODALOM.

A magyar kath. tanítók emlékkönyve.

A magyar kath. Tanítók 1900. évi jubileárius Kongresszusának Emlékkönyve megjelent, a csinos kiállítású könyv e nagyváradi Szent László-nyomda Részvénytársaságnál készült.

A kath. tanügyi tanács megbízásából egy hírneves tanügyi író *Dreisziger* Ferencz szerkesztette. A könyv kiadási költségeit *Steinberger* Ferencz dr., a magyarországi kath. tanítók elnöke, nagyváradi lat. szert. apát-kanonok előlegezte.

A munka tiszta jövedelme a kath. tanítók orsz. központi irodájának fentartására fordítatik. Ára 2 korona; a megrendelők névsora a kath. tanítók hivatalos közlönye, a *Népnevelők*ben lesz közzétéve. A megrendelések *Számbovicsky* Rezső országos bizottsági e. titkárhoz Nagyvárad, Lukács György-u. 845. sz. a. intézendők.

Csávolszky József váci püspök-kanonok mondta e könyvről: *»Aranyos könyv, melyet arannyal kell fizetni.«* S valóban a könyv egy példányáért husz koronás aranyat adott.

A könyv tartalma: Előszó, bevezetés, a hercegségről leírata, a nagyon érdekesen szerkesztett napló, mely világot vet a magyar kath. tanítók országos működésére s olvasása után meggyőződünk az országos bizottság nagy horderejű tevékenységéről. Közli br. *Hornig* Károly veszprémi püspök kongresszusi nagy-szabású megnyitóját, továbbá dr. *Steinberger* Ferencz apát-kanonok, elnök kiváló gondtal és szakértelemmel elkészített feltejtését az 1900. év eredményes működéséről, ezt követi *Ember* Károly budapesti polgári iskolai képző-tanár nagy tudással megírt magyar kath. oktatásügy kileucszázados története, azután dr. *Memelthy* Gyula nagyváradi theologiai tanár kiváló tollából a keresztény tanítók gyönyörű Hymausza az ünnepi kongresszus határozatai, a kedvezményes utazási jegyek, a tanítói

nyugdíjtörvény módosítása, a tanítóképző tanárok nyugdíja tárgyában a magas püspöki kar útján a vallás- és közokt. ügyi, valamint a keresk. miniszterhez benyújtott memorandumok és kérvények, az esztergomi zárandoklat, a kongresszus, az országos bizottság, a tanügyi tanács és a szakosztályok névsora.

Általában e könyv oly időszerű dolgokkal foglalkozik, melyek teljes elismerésre méltók. Ajánljuk e becses könyvet olvasóink figyelmébe.

MULATSAG

FARSANGI NAPTAR.

Jan. 12. Batyubál P.-Szöllősen.
Január 12. Ipartestületi ifjusági táncestélye.
Január 18. Kath. Legényegylet bálja a Zöldfában.
Fan. 25. Nőegylet táncestélye a Kereskedelmi Csarnokban.
Febr. 2. A 48-as Népkör táncestélye.
Febr. 5. »Helyőrségi bál« a Keresk. Csarnokban.
Február 8. Katholikus kör bálja.

Táncestély a Zöldfában. A kolon-estélyek befejezéseül tegnap tartotta a középiskolai ifjuság szépen sikerült táncestélyét *Meluch* Lajosné urnő védnöksége alatt. A tevékeny rendezők fáradságát siker koronázta, lévén az est kellemes és kitűnő kedélyű mulatságok egyike.

Asszonyok: *Meluch* Lajosné védnök, Nádor Henrikné, *Perl* Mórné, *Harstein* Ignáczné, *Kain* Jakabné, *Domokos* Andorné, *Soltész* Jenőné, *Bátly* Endréné, *Böhm* Györgyné, *Stankovits* Károlyné, *Farkas* Józsefné, *Szabó* Istvánné, *Ujvári* Józsefné, *Talpas* Gáborné (*Derecske*) stb.

Leányok: *Zeuhauser* Rózsika, *Nádor* Margit, *Grosz* Berta, *Perl* Szeréna, *Harstein* Gizella, *Seiter* Rózsika, *Böhm* Adél, *Kinán* Férke, *Weinberger* Mariska, *Stankovits* Erzsike, *Kerekes* Vilma, *Beüthi* Ilka, *Farkas* nővérek, *Szabó* Gizella, *Grünwald* Blanka, *Ujvári* Erzsike, *Józsa* Irma (*Derecske*), *Soltész* nővérek, *Herschmann* Mariska, *Weiszfrid* nővérek, *Zana* Erzsike.

TANUGY.

Párhuzamos I. osztályok.

A váraljai elemi fiu és leányiskola I. osztályait és az olaszii elemi fiuiskola I. osztályait szétválasztották. *Rimler* Károly h. polgármesteré az érdem, hogy ezt a régóta vajdó s ögetően szükséges kérdést megoldotta. Velenczén az új iskola az óvoda helyiségébe költözött, ezt pedig az új helyiségbe helyezték át. Mig ezen intézkedés által a tanügy érdeke is kielégítést nyert, a szülők is meggyugvással vehetik tudomásul az iskolaszék és a városi tanács ezen újabb intézkedését. A két új osztályban az előadásokat már megkezdették.

Igazságszolgáltatás.

Emberöléssel vádolt orvosok.

Különösen orvosi körökben kelt nagy érdeklődést az a bűnügyi főtárgyalás, melyet pénteken kezdett meg s tegnap folytatott a pestvidéki törvényszék. A vádlottak padján, mint táviratban már hoztuk, két budafoki orvos: dr. *Berár* Gyula és dr. *Taub* Ferencz, harmadiknak pedig egy most katonáskodó sváb legény, *Hellinger* Lőrincz ül. A két orvos ellen az a vád, hogy a midőn *Hellinger* tavaly karonszurta egy pajtását, *Czímber* Jakabot s a betegnél vérzés állott, részint mulasztásukkal, részint tudatlanságukkal a megszurtt legénynek halálát okozták.

Az eset fölött véleményt nyilvánítván az igazságügyi orvosi tanács is, a mely orvosi kérdésekben a legfelsőbb orvos, a vélemény alapján dr. *Berár* és dr. *Taubot gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége* címén, a késelő legényt pedig súlyos testi sértés büntetést helyezették vád alá.

Dr. *Berár* azt vallotta, hogy gondosan megvizsgálta *Czímbert*. Karján lévő sebet karbolos vízzel kimosta, gázzal kitömte és bekötözte. Mikor újra hívták hozzá, azért nem ment, mert nem látott veszélyt s hallotta, hogy dr. *Taub* különben is ott van nála. De maga is beteg, kimerült volt a kérdéses éjjelen.

Dr. *Taub* *Ferencz* meg azt erősítette, hogy mikor ő a beteghez ért, ez már annyi vért vesztett, hogy a kötés levétele halálos eredményt okozott volna.

A tárgyalás mai napja az orvosi véleményeké volt s miután a védelem dr. *Andreánszky* Jenő és dr. *Szikszay* Sándor törvényszéki orvosszakértők mellett kihallgatni kérte dr. *Ullmich* Károlyt is mint ellenőrző szakértőt, elhatározta a bíróság, hogy meghallgatja az orvosszakértőket az ellenőrző szakértőt és fel fogja olvasatni végül az igazságügyi orvosi tanács véleményét is. Ítéletre csak hétfőn kerül a sor.

SZINHAZ.

HETI MŰSOR.

Vasárnap) d. u.: *Goldstein* Számi.
) este: *San-Toy*.
Hétfőn: *Rip van Winkle*.
Kedden: *Buborékok*.
Szerdán: *Szókimondó asszonyság*.
Csütörtökön: *Bőregér*.
Pénteken: *Nagyon szép asszony*.
Szombaton: *Carmen*.

Jogászélet.

Bohózat 4 felvonásban. Irla: *Karácsonyi* Aladár, zenéjét szerezte: *Váradi* Aladár.

Általánosan ismert dolog, hogy a jogásznak vidám, arany élete van. Éli világát, sok bohókás és romantikus dolgon esik át; meg van ehhez a szükséges keret, fiatalság és jókedv. E kettő pedig könnyen megtoremti az élczet és tréfát.

A vidám, az aranyos jogászéletnek egyik legmozgalmasabb és legkedvesebb részét, az elnökválasztást dolgozza fel a szerző humoros ötletekkel bohózatában. A darab meséje egy elnökjelölt (*Csura* Gyuri) megválasztásának története. De mig a jelöltből elnök lesz, addig sok minden történik. Idylikus, szerelmes történet, álarcos bál, párbaj játszanak közbe, mig *Csura* Gyuriból elnök lesz, ki ráadásul még *Hymen* rózsalánczait is magára veszi. A vidám fiatal élet alakjai: a szabó (persze számlával), hordár, házmaster s mi a legritkább, a pénzeslevél-hordó élénkítik a bohózatot.

A zenei rész szép s kellemes melódiájú muzsika. A publikumnak különösen a jogászinuló tetszett, mi csakhamar közkedveltségnek fog örvendeni. Kiváló érdekessége volt a darabnak *Bátly* Endre ismert nevű zeneszerző *»Evoé«* bordala, melyben gyönyörű zenei motívumok vannak s hangszerelése is nagyon ügyes. — Ennek a zeneszámnak volt egyedül maradandó zenei értéke.

Az előadást érdeklődéssel kísérte a közönség. A szerzőt felvonásközben lámpák elé hívták s babérkoszorúval lepték meg.

A szereplők nagyban-egészben igyekeztek az előadás sikerét előmozdítani. *Amon* Margit (*Doboczy* Villi) olyan csinos gölya-jogász volt, hogy különbet kívánni sem lehet. A jogászcárdást graciosusan táncolta s alig győzte ismételni. Szép csokrok s taps fogadták belépőtekor. *Lányi* Edith (*Gomba* vendéglősné) természetes játékával s szép tánczával keltett élénk hatást. Az öreg jogásznak, műnyelven kozáknak pompás képét nyújtotta *Szarvasi*, kinek ügyes maszkirozása általános tetszéssel

találkozott. **Bérczi Gyula** kifogástalanul ügyes karrikatúrát mutatott be **Krankopf** hordár szerepében. Jóízű, humoros alakításán sokat nevettek. Siker dolgában mellé sorakozik **Krassnay** (Strimbanyék), aki kicsiny szerepét ötletesen kidolgozta. Bájos mostoha mama volt **Pintérné** s igazi tősgyökeres magyar paraszt **Bognár**. Csura Gyuri szerepét **Dési Alfréd** igyekezettel, de elég ügyetlenül játszotta. A jogászsgot képviselő szereplők a leánysegreggel együtt hatalmas, fűlértő zajt csináltak; mi bizony legkevésbé szolgál dícséretükre. A rendőrség figyelmét pedig felhívjuk az állóhelyi közönség egy részére, a mely a rakonzátlankodásban határt nem ismer. (—s.)

Vasárnap a színházban. Ma este kerül színre a színházban **»San Toy«**, ez a népszerű bájos táncoperett az ismert jeles szereposztásban. Délután az elévülhetetlen mulatságos **»Uj honpolgár«** fogja mulattatni a délutáni közönséget. A **»San Toy«** előadására már is történetek jegy előjegyzések.

A színház legközelebbi opera előadása **»Traviata«** lesz, melyben a czimszerepet Székely Irén, Alfrédot Alberti Werner éneklik. Kivülök részt vesznek Székely Anna, Perényi József, Pintér Imre. Az operát Müller Ottó karmester dirigálja.

Rip van Winkle. Ez a bűbájos zenéjű regényes operette kerül színre holnap, azaz hétfőn színházunkban. A czimszerepet Pintér Imre énekli, míg Lisbet szerepében Székely Irén mutatja be nagy énektudását. A többi szerepek következőleg oszlanak meg: Derrich polgármester Fűrési József, Nick fogadós Bérczi Gyula, Vanderbilt orvos Deési Alfréd, Adrien és szellemhadnagy Hunfi Imre, Hudson kapitány Vank István, Katrica Lányi Edith, Sarlot szolgáló Tóvári Anna. A két hegyek szellemeinek teljesen új costumot készített az igazgatóság.

Szerdán Sardou világhírű színműve, a **»Szókimondó asszonyság«** (madame sans gene) kerül színre a czimszerepében P. Szép Olgával, akinek Hübcher Kata egyik lebravúrosatb szerepe. A darabban, melyet Peterdi Sándor rendez, részt vesz az egész elsőrendű drámai személyzet.

Strauss Ede halhatatlan remekműve, a **»Böregér«**, melyet esütőrikkön újít fel az igazgatóság, a következő szereposztásban kerül színre: Roslinda Székely Irén, Adel Amon Margit, Orlovsky herceg Lányi Edith, Eisenstein Pintér Imre, Frank fogházigazgató Bérczi Gyula, dr. Falke ügyvéd Erdélyi Miklós, Frosset fogházőr, Krassnay Andor, a 2-ik felvonásban előforduló cseh táncos lejtük: B. Horváth Irma és D. Tóth Búzsika. Ezenkívül részt vesz a darabban Kovács Tivadár táncztanár is, aki egy nagy magántáncosot lejt. A darabot Pintér Imre rendezi.

Nagyon szép asszony. Hirneves francia vígjáték kerül színre pénteken a Sziliget-színházban Szohner Olgával a czimszerepben.

Bizet remekműve, **»Carmen«** kerül színre szombaton Székely Irénnel. Micaela szerepét Székely Anna, Don Josét Hunfi Imre, Escamiltot Pintér Imre énekli.

REGÉNY-CSARNOK.

A Polanieczki-család.

Irtá: Sienkiewicz Henrik. — Fordította: Kolosváryné-Korányi Ilona.

62
A találkozás napja elérkezett. Zawilowski zavarában még a rendesnél is félszegebb volt. Modora mindazonáltal megtartotta előkelőségét. S megkezdődött a nagyvilági színjáték. A höl-

gyek, hogy túl sok érdeklődést ne mutassanak, csak lopva figyelték meg a költő minden mozdulatát s az közönyösséget színlelt, mintha észre sem venné a szemek reá függesztett tekintetét, a melynek állhatatossága kellemetlenül feszélyezte őt. Csupán Castelli kisasszony maradt egykedvű. Az erélyes arc által keltett első benyomás ezen gondolatban nyert kifejezést: — Össze sem hasonlítható avval az együgyű Kopowskival! — De lelki szemei előtt mintha testet öltött volna az együgyű bálvány szépsége. Szemei félig lecsukódtak s arczán megjelent a titokzatos sphinx kifejezés. Bosszantotta őt, hogy Apolló fiára nem gyakorolt hatást mozdulatainak plasztikus szépsége s az a poétikus rejtelmesség, amelyet Broniczné ellenállhatatlannak nevezett. Megfigyelte tehát s a költőben nem látott egyebet, mint rozszabású kabátot, izléstelen nyakkendővel viselő fiatalembert. Osnowska asszony lefoglalta s mert tudta, hogy Zawilowski gyermekkorát falun töltötte, kötelességének vélte, hogy a falu iránti szeretetét ecsetelje előtte:

— Öszintén bevallom, hogy nem vonz a gazdálkodás, a gazdasági könyvvitel ezer gondja, hanem a nyugodt, megerőltetés nélküli foglalkozás, mint pl. a libák őrzése . . .

Zawilowski elnevette magát. Annette asszony, mint libapásztor! Érdekes kép lehet!

Ekkor a szép asszony szemei is nevetni kezdtek. Gyermekes pajkosággal folytatta:

— Hát maga nem szeretne libát őrizni?

— Na, de mennyire?

— És te, Linette, mi szeretnél lenni falun, az édes természet ölében?

Linette fölvetette álmodozó tekintetét.

— Hálóját fonó pók! — szólt.

A költőt meglepte a hasonlat. Képzelmében föltűntek a kicsi konyhók vöröses nádfedele, a napstítotté táj fölött repkedő ezüst pókhálószálak.

— Milyen kedves hasonlat! — szólt s Linette mosolyogva köszönte meg az elismerést.

Most Broniczné birta maga mellé a költőt. Beszédjüknek tárgyát előrelátta Zawilowski Linetterre függesztett tekintete, amely mintegy párhuzamot vont a valóság s a Rurik-özvegy által lefestett kép között.

Este Polanieczkiék előtt gyönnia kellett.

— Hogy tetszik Castelli kisasszony, — kérdezte Mária, — ugy-e érdekes?

Polanieczki szinte türelmetlenül szólt: — Igen, érdekes az unalomig!

— Nem, — mondta Mária, — Linette sohasem lesz unalmas. Csak azokat az egyszerű asszonyokat unják meg, akik csupán szeretni tudnak.

Tekintete elborult. Zawilowski észrevette s meglepte a bánatos arc sápadtsága. Érző szájalom árja kelt sívében. — Szegény fehér liliom! — gondolta magában. Osnowska asszony könnyelműnek, Castelli kisasszony jéghidegnek tetszett a szende lény mellett. A költő eddig csak a nőiesség eszményképét csodálta Máriaiban, most az eszmény testet öltött: a szende vadvirág szerelmének tárgya lett.

Polanieczki fölírta álmodozásából.

— Ma a szép Linettel fog álmodozni! — szólt.

— Dehogy! — mentegődzött a költő. Stas elnevette magát.

— Mindnyájan tulesztünk ezen a bohóragon! — mondta.

XIII.

Mária még gondolatban sem emelt panaszt Stas ellen. Hiszen köztük nem volt harag; de mégis érezte azt, hogy nem teljes a boldogság s a való csak halvány másolata az álmodott, mindent betöltő szerelemnek. Egyenes jelleme megövtá a föllázadástól, hanem kedélyére a melankólia árnya borult.

Tulajdonképpen mit sem vehetett volna férje szemére. Jól bánt vele, előzékenyen gondoskodott róla, a szerelem óráiban arczát, kezét csókokkal borította s Mária még sem volt boldog.

A szerelem szent nagy ünnepe után elkövetkeztek a szürke napok s Mária bántotta az, hogy Stas ezt az egyhangúságot szabályszerű fejleményként fogadta el. Ő odaadta egész lelkét s cserébe férje lelkének csak egy részét nyerte.

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR.

Természetes

magyar hegyi borok!

fehér siller és vörös **kitűnő minőség.** literje 28, 30, 32, 40, 44 és 50 kr

100 liter 18, 20, 22 forint.

Legnagyobb raktár kitűnő idei karcos, uj, és ó **borokban.**

Első és legrégibb biharmegyei

gyümölcs kiviteli üzlet.

Mertz Nándor

csemege- és borkereskedőnél,

Nagyvárad, Nagy-Körözs-utca, Mertz-ház.

16—1—10. Telefon 134. szám.

Bárány Dezső

utóda

egyedül speciálista

hegedű és vonóképzítő.

Saját készítményű hegedűim!

Olasz és német hangversenyűrok.

Mindennemű hangszerek nagy raktára

Nagyvárad, Fő-utca és Széchenyi-tér sarok

(Rimanóczy-ház.)

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Tűzifa eladás

a Fácánosban:

hasábfa ára ölenként 18 K.
dorongfa ára ölenként 13 K.
galyfa ára csomónként 3 K.

Urad. gazd. intézőség,

püspökségi major.

17.—1.—3.

TÁVIRATOK.

Vasutasok tilalma.

Budapest, jan. 11. (Saj. tud. távir.)
A magyar államvasutak elnökigazgató-sága rendeletet bocsátott ki alkalmazottjaihoz, melyben *elbocsátás terhe alatt* megtiltja a sajtóval való összeköttetést. Fentartja a Baross Gábornak e tárgyban kiadott korábbi rendeletét. Indokolja eljárását s argumentum gyanánt felemlíti, hogy a vasuti alkalmazottaktól eredő információk alapján eszközölt közlemények csak a kormány tekintélyének csorbítására alkalmasak.

Szerencsétlenség.

Reval, jan. 11. Stenekaer-szigetnél elvált egy jégdarab, amelyen 30 halász és 10 ló volt. Az emberek közül csak egy tudta még elérni a szigetet. A Jermák nevű jégtörő hajót kikötötték a szerencsétlenek kiszabadítására. (M. T. I.)

500000 koronás alapítvány.

Budapest, január 11. (Saj. tud. táv.)
Dessenffy Pál gróf kapronczai nagybirtokos ötszázezer koronás alapítványt tett, családja fiugyermekeinek a fölneveltetésére. A humanus alapítványban az oldalági rokonok is fognak részesülni.

Fegyenczek pénze.

Budapest, jan. 11. (Saj. tud. táv.)
A soproni fegyintézetben hallatlan vakmerőségű pénzhamisításnak jöttek nyomára. Három rab ugyanis hamis husz filléreseket gyártott Márkus József többszörösen elítelt pénzhamisító vezetése alatt, ki az egész manipulációt vezette.

Harminczezer koronának nyoma veszett.

Budapest, jan. 11. (Saj. tud. távir.)
bécsi »Providencia« biztosító-társaság főpénztárosa, miután a pénzeszekrényt gondosan bezárta, félórára távozott. Mily nagy volt megdöbbenése, mikor visszatérve, 30.000 korona hiányzott a kasszából. A nagy summa pénz nyomtalan eltűnése óriási izgatottságot kelt.

A búr háború.

London, jan. 10. A Reuters győzelem jelenti Volchoetzból tegnapi kelettel Dewett, a kinek nagy hadereje van, tegnap reggel Delisle tábornokkal harcra keveredett, Delisle hevesen ágyuzta az ellenséget. (M. T. I.)

Szigligeti-Színház.

Folyószám 106. Idénybérlet 99.

Ma, vasárnap, 1902. január 12-én

délután 3 órakor, fél helyárrakkal

GOLDSTEIN SZÁMI.

Böhözat.

este 7 órakor, rendes helyárrakkal

S A N - T O Y.

Operett.

S Z E M E L Y E K :

- A kínai császár — — — Krasznay Andor
- Yen-Ho, mandarin — — — Füredi József
- San-Toy, leánya — — — Székely Irén
- Csu-li, a mandarin szolgája — — — Bécezi Gyula
- Sir George Preston — — — Csatár Győző
- Poppy, leánya — — — Székely Anna
- Bobbie, fia — — — Pintér Imre
- Benson hadnagy — — — Erdélyi Miklós
- Dudley, Poppy komornája — — — Ámon Margit

HELYÁRRAK: Nagypáholy 7 frt. Földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsolye 1 frt 50 kr. Körzék 1 frt 20 kr., Támlászkék 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkélyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy szinlap 10 kr.

Kezdeté 7 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7. vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Holnap hétfőn, január 13-án

R I P - R I P.

Operett.

KOZGAZDASAG.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Értéktőzsde.

Budapest, január 11.

Osztrák hitel	625.50
Magyar hitel	629.50
Allamvasút	624.50
Rimanurányi	416.
Magyar jelölóg	433.
Salgótarjáni	—
Wagon-kölcsön	—

Határárak.

Budapest, január 11.

Buza októberre	7.84
Buza áprilisra	8.80
Tengeri	5.14
Rozs okt.	6.69
Zab ápr.	6.98
Képoszta, ropogó, v. v.	—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti Áru- és Értéktőzsdén 1902. január 11-én.

Magyar aranyjárdék 4%	119.25
Magyar koronajárdék	95.25
Magyar vasúti kölcson aranyban 4%	122.25
Magyar vasúti kölcson ezüstben 3 1/2%	101.—
Magyar keleti vasúti államkötvény 1876-1881	119.—
Magyar földhermentesítési kötvény 4%	94.20
Halmérés) jog megváltási kötvény	101.10
Hortváltási- és földhermentesítési kötvény	94.20
Magyar nyeménny-sorsjegy-kölcson	179.—
Tiszszabályozás) szeredi sorsjegyek kölcson	151.50
Osztrák járdék papírban	99.45
Osztrák járdék ezüstben	99.40
Osztrák járdék aranyban	118.90
Osztrák korona járdék	96.—
Osztrák államsorsjegyek	144.—
Osztrák magyar bank részvény	15.90
Magyar hitelbankrészvény	658.50
Osztrák hitelintézet részvény	659.75
Párisi vista	95.20
30 frankos arany (Napoleon)or	19.03
Semmelrodalmi márka	117.25
Londoni vista	239.30
20 márkás arany	28.42

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA R. T.

Nagyvárad, Apáczá-utca 3. szám.

Művek,
folyóiratok, hírlapok,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:
izléses kivitelben
mindennemű
nyomdai munkákat
jutányos árak mellett.
Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Levélfek,
számlák, falragaszok,
báli meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naptárak,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok

raktára.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

12889/1901. szám.

Hirdetmény.

A városi mérnöki hivatal bejelentése szerint az utcajelző és házzsámotablák a város belterületén levő házakra felerősítve lettek; miután a házzsámotablák előállítás és felerősítési költségét a vonatkozó szabályrendelet értelmében a városi pénztárnak az illető háztulajdonosok megtéríteni tartoznak; a tanács felhívja az érdekelt összes háztulajdonosokat, miszerint a házzsámotablák tekintetében netán fennforgó bárminemű kifogásaikat, panaszait jelen felhívás közzétételétől számított 15 nap alatt a városi mérnöki hivatalnál szóval vagy írásban jelentsék be.

Felkéri egyben a tanács a város közönségét, miszerint a folyó évi február hó 1-től hivatalos beadványaikban, bejelentéseikben stb. az új utca elnevezéseket és a házzsámotablákon foglalt házzsámokat úgy, amint azok a felerősített házzsámotablán vannak (az új és régi házzsámok törtalakban leendő kiírásával) használni s ez által a hatóságot az új utca elnevezés és házzsámozás használatának életbeléptetésére irányuló törekvésében támogatni sziveskedjék.

Kelt Nagyvárad város tanácsának 1902. január hó 8-ikán tartott üléséből.

Rimler Károly,

h.-polgármester.

16

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghűléseknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” czegjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József,** gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
♦ csás. és kir. udvari szállítók. ♦
Rudolstadt.

Kitünő saját termelésű borok

kaphatók lakásomon üvegezetten a következő árban:

1. Ujbor (Nagyvárad karcos) 1 liter palaczk nélkül . . . 32 kr.
2. Ó asztali gyoroki fehér bor 1 liter » » . . . 42 kr.

Finom fajborok:

3. Kadarka (szemelt vörös bor) 1 liter palaczkkal 1 frt — kr.
4. Cabernet » » 1 liter » 1 frt 10 kr.
5. Szilváni » fehér pecsenyebor 1 liter » 1 frt 10 kr.
6. Sauvignon » » csemegebor 1 liter » 1 frt 20 kr.

10 üvegen felüli megrendelést házhoz is szállítatok, 1/2 literes üvegek a 3, 4, 5, 6. sz. borokból fele árban kaphatók.

Ugyanezen borok hordóban Hl.-enként tetemesen olcsóbban számíttatnak.

Telefon-szám 406.

230-14-0

Molnár Lajos,

Schlauch-tér, 18.

Most lehet legolcsóbban
női és férfi fehérneműt, vásznat és asztalneműt
beszerezni!

Menyasszonyi kelengyék!

Teljes végeladás!

Kunz József és társa czég,

226-0-156

Nagyvárad, Szt. László-tér.

Uj kávé és tea-üzlet!

Uj kávé és tea-üzlet!

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy Fő-utca Bethlen-ház Kiss Dávid tőzsdéje mellett

fiumei és trieszti kávé- és tea behozatali üzletet

nyitottam és az alábbi árain tanúsága szerint, bármely külföldi áruházzal versenyképes vagyok.

1 kiló háztartási kávé 2.20 kor.

Árjegyzék:

1 kiló háztartási kávé 2.20 kor.

	korona
1 kilo Soerabaja aromaticus	4.—
4 és fél kilo postán bérmentve	17.—
1 kilo Cuba valódi válogatott nagyszerű	3.80
4 és fél kilo postán bérmentve	16.—
1 kilo Nyugat-indiai	3.—
4 és fél kilo postán bérmentve	15.—

	korona
1 kilo New Cuba	3.—
4 és fél kilo postán bérmentve	13.50
1 kilo Gyöngy Ceylon, ritka szép	4.—
4 és fél kilo postán bérmentve	17.—
1 kilo Gyöngy, nagyszerű	3.80
4 és fél kilo postán bérmentve	16.—

	korona
1 kilo Java Modjokerto, rostálva	4.40
1 kilo Java Menado	3.—

Fekete kávének:

1 kilo Mocca Brabatos	4.40
1 kilo Mocca Hodeide	4.—

A kávék úgy az 1 kilós, mint a 4 1/4 kilós postacsomagok zsákokban és ólomzárral vannak ellátva.

Kávéküldeményekhez 1/4 kiló legzamatosabb császárkeverék mellékelhető **3 koronáért**, ezenkívül ajánlom idej termésű legjobb **China, orosz, Ceylon, Java és India teáimat.**

Kiváló tisztelettel

Diósy Mihály.

Nyomatott a Szent László-nyomdában Nagyváradon.

1 kiló háztartási kávé 2.40 kor.

1 kiló háztartási kávé 2.40 kor.